

تمامی جامعه جهانی جرم تلقی می‌شود) انجام شده باشد.»

بر اساس این تعریف دو شرط اساسی برای تحقق جرم بین‌المللی لازم است:
۱. وجود تعهدی مرتبط با مصالح و منافع اساسی جامعه‌ی جهانی و نقض آشکار این تعهد.

۲. جامعه جهانی^(۱) این نقض تعهد را جرمی بین‌المللی بداند. (ابراهیم، ۱۹۹۵، ص. ۷۸۸)

بند ۳ ماده‌ی ۱۹ پیش‌نویس به‌عنوان نمونه برخی از اشکال جرائم بین‌المللی را ذکر نموده که عبارت‌اند از:

الف: نقض فاحش تعهد بین‌المللی مهمی در رابطه با حفظ صلح و امنیت جهانی مانند: تعهد به ممنوعیت تجاوز.

ب: نقض خطرناک تعهدی مهم و اساسی در رابطه با حمایت از حقوق بشر و حق ملت‌ها در تعیین سرنوشت خویش، مانند: تعهد به ممنوعیت تحمیل حاکمیت استعماری و یا ادامه آن با استفاده از زور.

ج: نقض خطرناک و گسترده‌ی تعهد بین‌المللی مهم و اساسی در رابطه با حمایت از نوع بشر، مانند: تعهداتی که در ممنوعیت برده‌داری، نسل‌کشی و تبعیض نژادی، صورت گرفته است.

د: نقض خطرناک تعهد بین‌المللی مهم در رابطه با حمایت از محیط‌زیست و نگهداری آن، مانند: تعهداتی که آلودگی لایه ازن و دریاها را منع می‌کند.

با توجه به آنچه به‌عنوان شرایط و اشکال جرائم بین‌المللی آمده، تروریسم و تأمین مالی آن را نیز می‌توان از مصادیق جرائم بین‌المللی دانست، چراکه در حال حاضر خطرناک‌ترین موارد نقض تعهدات بین‌المللی و تهدید صلح و امنیت جهانی، از طریق اقدامات تروریستی صورت می‌گیرد. تأمین مالی تروریسم نیز حتی اگر به‌عنوان جرمی مستقل جرم‌انگاری نشده باشد و دولت‌ها به‌طور مستقل متعهد به مقابله با آن نباشند؛ باز هم تحت عنوان معاونت در ارتکاب جرائم تروریستی قابل تعقیب خواهد بود و از این طریق هم می‌توان مسئولیت کیفری را متوجه دولت متخلف نمود.